

Τα Ελληνικά εκθέματα
που κοσμούν τα μουσεία του κόσμου.

2^ο ΓΕ.Λ. ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2014-2015

Γ' ΜΕΡΟΣ (ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΟΥΒΡΟΥ

Το μουσείο του Λούβρου είναι ένα από τα μεγαλύτερα και παλαιότερα μουσεία τέχνης στον κόσμο. Βρίσκεται στο κέντρο του Παρισιού, στις όχθες του Σηκουάνα και εκθέτει 35.000 έργα τέχνης. Οι μόνιμες συλλογές του μουσείου, ανάμεσα στις οποίες είναι και οι ελληνικές, καταλαμβάνουν συνολικά έκταση 60.600 τετραγωνικών μέτρων.

Μερικά από τα ελληνικά εκθέματα είναι τα ακόλουθα:

Η νίκη της Σαμοθράκης

Ένα από τα σημαντικότερα έργα της ελληνικής αρχαιότητας που έχουμε την τύχη να το θαυμάζουμε μέχρι τις μέρες μας είναι η **Νίκη της Σαμοθράκης**.

Πρόκειται για ένα μαρμάρινο γλυπτό της ελληνιστικής περιόδου - υπολογίζεται ότι δημιουργήθηκε κάπου στα 190 π.Χ. Το άγαλμα,

που παριστάνει τη φτερωτή θεά Νίκη, βρέθηκε στο ναό Καβείρων στο νησί της Σαμοθράκης από το Γάλλο ερασιτέχνη αρχαιολόγο Σαμπουαζό, το 1863.

Επειδή οι καλλιτέχνες της ελληνιστικής εποχής δούλευαν το γλυπτό τους σε πολλά κομμάτια αρχικά και ύστερα τα συνέδεαν, ήταν πολύ εύκολο να σπάσει το έργο και να σκορπιστεί στα κομμάτια του. Έτσι, ο Σαμπουαζό βρήκε πρώτα το κάτω μέρος του κορμού και τα πόδια και, κατόπιν το αριστερό φτερό και το πάνω μέρος του σώματος. Αρκετά αργότερα, το 1950, Αμερικανοί αρχαιολόγοι βρήκαν τμήματα του δεξιού χεριού της Νίκης, ενώ το κεφάλι της δεν έχει βρεθεί.

Το άγαλμα έχει ύψος που ξεπερνά τα 3 μέτρα, ενώ η πλώρη του πλοίου όπου είναι τοποθετημένο έχει άλλα 2 μέτρα ύψος. Η πλειονότητα των αρχαιολόγων υποστηρίζουν ότι το άγαλμα παρίστανε τη θεά Νίκη πάνω σε ένα πλοίο και κρατούσε στο ένα χέρι μία σάλπιγγα ενώ με το άλλο χαιρετούσε.

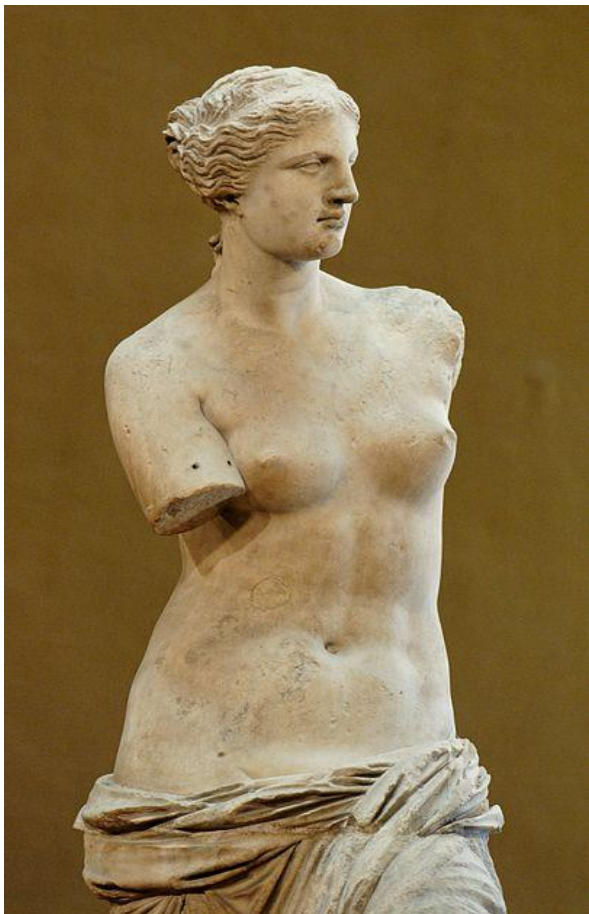
Εικάζεται ότι το έργο το αφιέρωσαν στο ναό Καβείρων στη Σαμοθράκη οι Ρόδιοι όταν νίκησαν το βασιλιά της Συρίας Αντίοχο τον Γ', σε μία ναυμαχία στα ανοιχτά της Σίδης. Επειδή περνούσαν με τα πλοία τους από εκείνη της περιοχή πίστευαν ότι η Νίκη τους βοήθησε να νικήσουν.

Αυτό που κάνει εξαιρετικά σπουδαίο το άγαλμα είναι η πλαστικότητα των φτερών, της στάσης και των πτυχών του φορέματός του, που δημιουργούν την αίσθηση ότι κινείται αληθινά, ενώ το φυσά ο αέρας!

Σήμερα, η Νίκη της Σαμοθράκης βρίσκεται στο μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι, στην κορυφή μιας μεγαλοπρεπούς σκάλας, από όπου υποδέχεται χιλιάδες επισκέπτες που έρχονται καθημερινά για να τη θαυμάσουν.

Τον Αύγουστο του 1939 η «Νίκη της Σαμοθράκης» μεταφέρθηκε με μεγάλη δυσκολία με μια ξύλινη ράμπα, ώστε να απομακρυνθεί όπως και όλα τα πολύτιμα εκθέματα του Μουσείου, σε ασφαλέστερη τοποθεσία λόγω του πολέμου και φυλάχτηκε μαζί με την Αφροδίτη της Μήλου.

Η Αφροδίτη της Μήλου

Είναι ένα από τα διασημότερα **πρωτότυπα** αρχαία ελληνικά γλυπτά παγκοσμίως. Οφείλει το όνομά της στο νησί όπου

ανακαλύφθηκε και φυλάσσεται σήμερα στο Μουσείο του Λούβρου, αποτελώντας ένα από τα σπουδαιότερα εκθέματά του.

Το άγαλμα ανακαλύφθηκε στις 8 Απριλίου 1820 από έναν Έλληνα χωρικό, σε χώρο που ταυτίστηκε με το αρχαίο Γυμνάσιο της Μήλου. Κοντά έτυχε να βρίσκεται ο αξιωματικός του γαλλικού ναυτικού Ο. Voutier, ο οποίος κατάλαβε ότι επρόκειτο για έργο μεγάλης αξίας και ειδοποίησε το Γάλλο πρόξενο στη Μήλο. Τα νέα της ανακάλυψης έφτασαν στο Γάλλο πρεσβευτή στην Υψηλή Πύλη μαρκήσιο de Rivière, ο οποίος αγόρασε τελικά το έργο, έστω και υπό την πίεση που ασκούσε η παρουσία γαλλικού πολεμικού πλοίου στη Μήλο. Το άγαλμα προσφέρθηκε στο βασιλιά Λουδοβίκο ΙΗ΄, ο οποίος το δώρισε αμέσως στο Λούβρο.

Πρόκειται για ένα μαρμάρινο άγαλμα ύψους 2,11 μέτρων και βάρους περίπου 900 κιλών. Το έργο αναπαριστά μια νεαρή γυναικεία μορφή. Ο κορμός της είναι γυμνός ενώ το ένδυμα καλύπτει τους γοφούς και τα πόδια της. Η μορφή στηρίζεται στο δεξί της πόδι, ενώ το αριστερό κάμπτεται προς τα εμπρός και αριστερά. Ο κορμός κάμπτεται και συστρέφεται, δίνοντας την εντύπωση της κίνησης, παρά το στατικό χαρακτήρα του αγάλματος. Το πρόσωπο είναι απαθές, αυστηρό και ευγενικό.

Το άγαλμα φιλοτεχνήθηκε στα τέλη του 2ου αι. π.Χ.

Σήμερα ένα γύψινο αντίγραφο της Αφροδίτης βρίσκεται στην είσοδο του Αρχαιολογικού Μουσείου της Μήλου, ενώ το σημείο εύρεσης του αγάλματος μνημονεύεται από μια μαρμάρινη επιγραφή.

Λερναία Ύδρα αττική λήκυθος, 500-475 π.χ.

Η Λερναία Ύδρα ήταν κόρη του Τυφώνα και της Έχιδνας, ένα φρικτό υδρόβιο τέρας με χαρακτηριστικά ερπετού και πολλά κεφάλια – φίδια. Μάλιστα όταν κανείς έκοβε ένα, στη θέση του φύτρωναν δύο άλλα. Ζούσε στην Λέρνα της Αργολίδας και περνούσε τον καιρό της βασανίζοντας τον κόσμο και φυλάγοντας μια πύλη προς το κάτω κόσμο μέχρι που την εξόντωσε ο Ηρακλής σταλμένος από τον Ευρυσθέα.

Κέρβερος (υδρία 540 π.χ.)

Ο Κέρβερος ήταν ένας σκύλος με τρία κεφάλια, με ουρά φιδιού, ο φοβερός φύλακας στην είσοδο του Άδη που δεν άφηνε τις ψυχές να βγουν και τους ζωντανούς να περάσουν. Η εξόντωση του Κέρβερου είναι ο τελευταίος άθλος του Ηρακλή, ο πιο δύσκολος, αυτός για τον οποίο ο ήρωας μυήθηκε πρώτα στα Ελευσίνια μυστήρια. Ο Ηρακλής κατέβηκε στον Άδη και ζήτησε την άδεια από τον άρχοντα του Κάτω Κόσμου να φέρει τον Κέρβερο στον Ευρυσθέα, πράγμα που κατάφερε μάλιστα χωρίς να χρησιμοποιήσει όπλα.

Η στιγμή που ο Ηρακλής φέρνει τον Κέρβερο στον Ευρυσθέα, από τις σπάνιες χιουμοριστικές εικόνες της αρχαίας εικονογραφίας.

Ταναγραίες κόρες

Οι Ταναγραίες κόρες

είναι περίφημα αρχαία Ελληνικά έργα πλαστικής τέχνης από τερακότα. Παρουσιάζουν γυναίκες σε όρθια ή καθιστή στάση, και προέρχονται από τα λεγόμενα κοροπλαστικά εργαστήρια της Τανάγρας, στην αρχαία Βοιωτία. Το μέγεθός τους κυμαίνεται από 15 ως 35 εκατοστά και χρησίμευαν ως ταφικά αναθήματα, ή για να φέρνουν γούρι στον κάτοχό τους.

Κωδωνόσχημο ειδώλιο

Χαρακτηριστικό δείγμα των γυναικείων ειδωλίων, που κατασκευάζονταν στη Βοιωτία στους ύστερους γεωμετρικούς χρόνους.

Η μορφή έχει μακρόστενο κεφάλι και ψηλό λαιμό, και φορεί φαρδύ κωδωνόσχημο ένδυμα. Το κεφάλι είναι χειροποίητο, ενώ το σώμα έχει κατασκευασθεί σε κεραμικό τροχό. Τα πόδια, τα οποία δυστυχώς δεν σώθηκαν, είχαν κατασκευασθεί χωριστά και στερεώνονταν στο κάτω μέρος του ενδύματος με ένα κομμάτι σχοινιού (σώζονται μόνο οι αντίστοιχες οπές). Το γεγονός αυτό έχει οδηγήσει ορισμένους ερευνητές στην άποψη, ότι οι πήλινες μορφές

σαν αυτή ήταν κούκλες και όχι ειδώλια. Τα χαρακτηριστικά της γυναίκας αποδίδονται πολύ αδρά. Τα χέρια και τα μαλλιά ήταν ζωγραφισμένα, ενώ το φόρεμα έφερε πλούσια διακόσμηση με γεωμετρικά σχέδια, όπως μαιάνδρους, τρίγωνα, οδοντωτές ταινίες κ.ά., σύμφωνα με την τεχνοτροπία που επικρατούσε στη βοιωτική τέχνη της εποχής.

Κωδωνόσχημο ειδώλιο.

ΤΕΛΟΣ Γ' ΜΕΡΟΥΣ

Βιβλιογραφία εργασίας

- Ελληνική τέχνη στα μουσεία του κόσμου, σειρά βιβλίων Olympic Air.
 - www.wikipaidia.gr
 - www2.egeonet.gr
 - www.arxaia-ellinika
 - www.google.com και
 - επίσημες σελίδες από τα αντίστοιχα μουσεία.
- www.britishmuseum.org
 - www.metmuseum.org
 - www.nmnm.mc
 - www.museivaticani.va
 - www.louvre.fr

Οι μαθητές της εργασίας

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ	ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΟΝΑΧΟΥ	ΜΟΥΣΕΙΟ Ν.ΥΟΡΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ	ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΛΕΝΤΑΣ	ΕΥΘΥΜΙΑ ΛΙΑΣΚΟΥ
ANNA-MARIA ΣΥΡΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΑΜΗΣ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΣΜΙΔΗ
ΛΑΖΑΡΟΥΛΑ ΤΣΕΚΟΥΡΑ	ΜΑΡΙΟΣ-ΖΑΧ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΛΕΝΗ - ΖΕΤΑ ΜΕΖΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΟΥΒΡΟΥ	ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΡΩΜΗΣ	
ΛΙΝΑ ΚΑΡΑΔΗΜΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΑΛΕΡΔΟΥ	
ΚΙΜΩΝΑΣ ΤΖΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΜΟΙΡΑΝΑΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	
ΑΡΓΥΡΩ ΚΩΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΠΑΡΤΖΟΥ	

